

[K. Pedersen.]

lægningen. Det vilde vi alle sammen være bedst tjent med. Jeg har ikke noget imod den Henvendelse, der kom i Foraaret, jeg tror det var fra Indenrigsministeriet, om, at Kommunerne skulde søge at faa Balance og oparbejde en Kassebeholdning, men saa maa jeg til Gengæld henstille, at der fra Regeringens Side bliver noget mere Samarbejde, saa at Bunden ikke bliver slaet ud af Budgetterne ved senere tilkommende Udgifter, naar man tror, at man har lagt Budgetterne rigtigt.

Venstre kan ikke tiltræde Lovforslaget i den Form, det har faaet, men vi ønsker det behandlet i et Udvalg for at faa prøvet, om der ikke i dette høje Ting kan vindes Forstaaelse for de Synspunkter, jeg her har gjort mig til Talsmand for. Derefter maa vi saa se, hvilken Stilling vi skal tage til Lovforslaget.

Krarup: Naar jeg paa Det konservative Folkepartis Vegne skal omtale dette Lovforslag om Snekastning, maa jeg først give Udtryk for min Tilfredshed over, at et saadant Lovforslag *endelig* fremkommer. Jeg har sat en Streg under Ordet „endelig“ i mit Manuskript, for der har i en ikke kort Aarrække været Brug for en Nyordning paa dette Omraade. Jeg vil med passende Beskedenhed erkende, at jeg har den laveste Anciennitet som Medlem af dette høje Ting, men naar der er Tale om Snekastning, er det maaske ikke ubeskeden af mig at sige, at jeg vist har den højeste Anciennitet med Hensyn til det borgerlige Ombud som Snefoged, for det har jeg haft i 31 Aar, og det turde give mig en vis Adkomst til at komme med nogle Betragtninger om Snekastning.

Som Snefoged gennem disse mange Aar finder jeg en meget stor Forskel paa Snefogedens Arbejde før og nu. Før kunde vi træffe vore Forberedelser om Sommeren og om Efteraaret. Vi satte Halmviske op, hvor Vejen skulde gaa, naar der engang kom Sne, og saa gik Færdselen efter nogle Dages Snevejr ud over Markerne, som vi havde planlagt det i god Tid. Naar saa Snestormen var ovre og vi var i godt Humør til det, begyndte vi at kaste os over Driverne. Helt anderledes er Snefogedens Stilling i 1938. Nu er vi i Bilernes Tidsalder, det er dem, der behersker Trafikken paa vore Landeveje. En af de foregaaende Talere mente, vi havde 200 000 Biler her i Landet, og jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Taler har Ret; i hvert Fald finder man, der er mange, naar man er Snefoged, for hvis man

er saa uheldig at have en Telefon, skal den nok ringe hele Døgnet igennem. Selv langt ud paa Natten kan man faa Besked fra en Dyrslæge eller en Ølksuk om, at han holder med sin Bil i en Snedrive, med Anmodning om, at man vil komme og klare Sagerne for ham, og saa maa man af Sted. Ogsaa selve Snerydningsarbejdet foregaar nu paa en helt anden Maade end før: Vejen skal kastes til Bunds og i fuld Bredder, og der skal kastes øjeblikkelig. Selv om det fyger ud over Markerne, skal Sneen kastes op, og det skønt man ved, at dette vel sagtens vil give dobbelt Arbejde den næste Dag, for den store „Kasse“, man faar gravet ud af Driverne, ryger rimeligvis til i Løbet af Natten, og saa har man altsaa dobbelt saa meget Arbejde til næste Dag.

Men ikke alene de ændrede Trafikforhold kræver en Forandring med Hensyn til Snekastning, ogsaa Arbejdsforholdene ude paa Landet kræver en Forandring, for dels er der ikke saa megen Arbejdskraft ude paa Gaardene, som der har været før, dels er der dukket et nyt Problem op, nemlig Arbejdsløshedsproblemet. Der er noget urimeligt i, at en Landmand selv skal gaa ud — saadan som Husmændene maa gøre det — eller skal sende sine Karle ud — saadan som Gaardmanden kan gøre det — og altsaa aflevere sin Arbejdskraft i en Tid, hvor der nok kunde være andet Arbejde for den at udføre, samtidig med at han skal se paa, at der gaar 10—15—20 arbejdsløse Mennesker, som hæver deres Arbejdsløshedsunderstøttelse og ikke tager sig det Arbejde paa, som her skal gøres. Hensynet til disse arbejdsløse gør det efter min Mening ogsaa rimeligt, naar der om Vinteren er et Arbejde, som skal gøres, og et Arbejde, som meget godt kan betales med en ordentlig Dagløn, at disse ugunstigt stillede Mennesker faar dette Arbejde og faar en ordentlig Betaling for det.

Altsaa, baade som Snefoged og som Landmand hilser jeg Lovforslagets Fremkomst med Tilfredshed.

Jeg finder, at der i det foreliggende Lovforslag i hvert Fald er to skelsættende Bestemmelser: Den ene er den, at Amtsvejene nu bliver udskilt fra Sognevejene, saa at Snerydning paa disse gennemgaaende Trafikaarer sker ved Amtsvejvæsenets Foranstaltning. Det vil betyde en meget stor Lettelse ogsaa rent arbejdsmæssigt for Sognekommunerne, og jeg tror, at selve Snerydningsarbejdet paa denne Maade kan udføres mere rationelt og hurtigere og bedre ved Maskinkraft; disse Maskiner bliver ogsaa udnyttet bedst, naar det drejer sig om læn-